

Meditatie

De prei en wij

Of: wat de prei ons dit voorjaar te melden heeft, volgens Mattheüs 6 : 25 - 34

Kijk, dit is ervan geworden.

Een plaatje van de fraaie, ranke, slanke knop van een doorgeschoten preiplant stond op de liturgie van de dienst op de dankdag (6 november). Ik dacht toen dat die knop niet meer tot bloei zou komen, met de winter in het vooruitzicht. Maar zie, die ene preiplant vlak voor ons raam mocht blijven staan, en de groei ging stilletjes door. En hoe!

Een knipoog elke dag, want de gelijkenis zal de lezer of kijker niet ontgaan, de gelijkenis met een plaatje dat al vele weken lang dagelijks alom het nieuws siert. Nu ja, siert?

Een vogel en een lelie stelt Jezus ons tot voorbeeld in de bergrede. Wees niet bezorgd, daar gaat het over in dit verhaal. Woorden die bekend zijn, maar wat mij betreft laat ik die kennis graag geregeld oprispen. Dat betekent volgens Jezus dus: kijken, naar de vogels, en naar 'de lelie van het veld'. Goed kijken, de tijd ervoor nemen. Nu, lelies kom ik hier in Groningen in het veld niet gauw tegen. Wel paardebloemen, fluitekruid, madeliefjes. En die kun je natuurlijk net zo goed nemen als het om die uitnodiging gaat van Jezus. Of, wat ons voortuintje betreft: prei. Het gaat om de bloem die daar te bloeien

staat, zomaar, zonder enig toedoen of enige bedoeling van een mens. En – zonder zich zorgen te maken.

Die bloeiende prei doet wat hij doen moet: prei zijn.

En zo staat de paardebloem paardebloem te wezen.

Maar ja, ik ben geen prei en geen paardebloem, ik ben een mens. Dus wat mij te doen staat is: mens te zijn. En dat is geen peuleschil. Omdat ik mens ben, ben ik bekend met een menselijke eigenschap die tamelijk veel voorkomt: bezorgdheid. En die stelt ons dit voorjaar voor extra grote opgaven. Bezorgdheid, misschien niet direct over eten of kleren (hoewel de hamsterwoede iets anders doet vermoeden), maar wel over gezondheid. Bezorgdheid, opgewekt door de spookbeelden, niet alleen zoals die op allerlei manieren op je af komen, maar ook zoals je die zelf met behulp van je fantasie weet op te roepen. En vooral over dat laatste gaat het in Mattheüs 6.

Fantasie, wat een mooi vermogen is dat van een mens, iedereen heeft het, en ieder op een heel eigen manier. Maar wat kan het je dus ook plagen. Bezorgdheid is een vorm van angst, vrees voor wat er kan gebeuren. Je fantasie, je verbeeldingskracht heeft het daar vaak druk mee.

En juist op dat mooie vermogen speelt Jezus in. Je kunt met die fantasie ook iets anders doen, zegt hij. Kijk naar de vogel, kijk naar de paardebloem. En als koning Salomo zijn kroon opzet, zal hij een beetje jaloers naar die van onze prei kijken, omdat hij daar niet aan tippen kan.

En als we het dan toch over kroon en koning hebben, de uitnodiging loopt uit op: zoek het koninkrijk.

Het koninkrijk, hoe vertaal je dat in een tijd als deze? Ik vind dat elke dag een behoorlijke uitdaging.

Andere regels gelden daar, regels van het goede leven. Leven waarbij ieder en alles tot zijn recht komt. Van één ding kun je zeker zijn: niet de angst, maar de liefde geeft er de toon aan. Die vogel en de paardebloem hebben daar weet van.

Daarom ben ik blij met onze prei, die me onverstoort blijft oproepen om niet bezorgd te zijn, maar om te vertrouwen.

Lineke Buijs